

Nr. 34.

Piatnica, 1 Kastrycnika 1926 h.

Hod II (X).

BIEŁARUSKAJA KRYNICA

TYDNIOWAJA SIALANSKAJA HAZETA

Adres Redakcyi i Adm.: Wilnia, Połackaja 4—10.
Redakcyja adčynienia ad 9 h. ran. da 7 h. wieč.

„Biełaruskaja Krynica“ kaštujie: na hod 8 zł.,
na paúhoda 4 zł., na 3 mies. 2 zł., na 1 mies. 1 zł.

NAWUKA P. OBSTU.

P. Obst panatužyūsia i napisaŭ jašče bolšuju staćciu ū swaim „Dz. Wil.“ (Nr. 209), u katoraj užo słabiej, ale ūsio-ž taki napa-daje na biełaruskich ksiandzoū i na BChD i winawacić ich u... balšawiźmie. Dowady swaje biare ūžo nia z blizkich numaroū „Bieł. Krynicy“, ale až z 1921 h., z niaboščycy „Krynicy“, kažučy pry hetym, što „Krynica“ ad taho hodu až da apošniahā času nia wychodziła. Tut užo p. Obst akazaūsia zapraūdnym maniukaj, bo „Krynica“ nia wychodziła tolki adzin mesiac u 1925 hodzie (apošni numar zakrytaj „Krynicy“ wyjšau 23.VIII. 1925 h., a pieršy numar „Biełaruskaj Krynicy“ wyjšau 20.IX. 1925 h.), a tak praz uwies čas wychodziła. Dyk p. Obst, na-što pan i tut padkruciū?

Ale heta nia tak ważna. Wažniej budzie toj zakid, jaki p. Obst jašče raz stawić nam, zapadazrujučy nas u niepašanawańni čužoj ułasnaści i hetym samym u balšawiźmie, kamuniźmie i h. d. Na hety zakid my ū pier-šym adkazie nie źwiarnuli bolšaj uwahi, ale ciapier, kali p. Obst nje daje nam spakoju, prydziecца pahamanić z p. Obstam i na te-mu ułasnaści, bo widać, što z hetaj temaj naš praciūnik nia nadta abznajomleny.

Woś-ža jak Kaścioł katalicki hladzić na sprawu ułasnaści?

Kab adkazać na hetaje pytańie, treba pieradúsim adkazać: što takoje ułas-naść? Wot-ža ułasnaścij naahuł zazuć kožnuju reč, jakaja znachodzicca ū niečym waładańni. Kali jakaja reč jašče nie pad-pała pad čyjo waładańnie, to takuju reč na-

zywajuć ničyjoju. Ułasnaść bywaje prywatnaju i publičnaju, asabistaju i supolna-ju, zaležna ad taho, ci hetaja reč należyć da prywatnaj asoby, ci da ceļaha narodu abo dziaržawy; należyć da adnej asoby, ci należyć da niejkaj hramaū ludziej.

Kali my papytajem u prostaha, ale razumnačała wieka, čyjo heta budzie ūsio, što my widzim, to padumaūšy jon nam nikoli nie adkaža „majo“ ale adkaža: Božaje. I zapraūdy jano tak jość: usio što istnuje należyć da Taho, katory daū istnawańie... A čaławiek žjaūlajecca na hetym świecie jak-by zapašnikam Božym i karystajecca z tych rečau, jakija jamu Boh daū. Dyk kali čaławiek i moža nazwać jakuju reč swa-joju, to tolki jak časowy haspadar hetaj rečy, karystajučsia jeju pakul žywie na hetym świecie. Značyć absalutnaha i poūna-ha waładańnia čaławiek na hetym świecie nia maje, a maje tolki ułasnaść a dnosnu-ju, hledziačy na toje jak doúha i ū jakoj miery budzie karystacca dadzienaj jamu abo ūziataj rečaj.

Prawa da takoha karystańnia abo da takoj ułasnaści čaławiek maje ūžo da pryyrody. Raz jość čaławiečaje „ja“, to lahična biaručy musić być i „majo“. Nia moža istnawać nijakaja asoba, nijakaje „ja“, katora-ja-b abyšlosia biaz ničoha, biaz swaje ułas-naści. Da asoby čaławieka, da hetaha ludz-kaha „ja“, naležać usie dary fizyčnyja i du-chowyja, potym toje, što z hetymi darami zwiazana: wieda, adzieńnie, jada, a nawat toje miejsca dzie čaławiek znachodzicca na ziamli, abo ū pawetry (bo pradstawić čaławieka biaz miejsca na hetym świecie my

nijak nia možam). Značyć užo na mocy swojej tolki pryrody abo swajho pryrodnaia istnawańia čaławiek pawinien mieć (i zapraūdy maje) niešta swajo, niekuju swaju ūłasnaść. I tut nijakaja ekanamičnaja teoryja, nijaki nawat nad-kamunizm nie adbia-re ad čaławieka hetaj ułasnaści, bo inakš treba było-b adabrać ad čaławieka jahonaje „ja”... a heta niemahčyma.

Ale ni adzin čaławiek istnuje na hetym świecie, nie adno „ja” maje pretensiju da žycia i da karystańia z daraū božych, ale ceļaja hramada ludziej (miljard z liškaj pa ūsim świecie) choča žyć i karystacca z hetym daraū... jak-ža-ž tut być? A wot tut užo ludzi tworać roznyja teoryi, pawodle jakich najlepsz było-b padzialić hetyja dary i najwyhadniej ustroicca na hetym świecie. Boh daū ludziam usie bahačci, ale nie nauučy ich, jak jany majuć imi karystacca i jakija formy ułasnaści majuć zawa-dzić...

Hetyja sprawy Boh pakinuū samomu čaławieku. Dyk čaławiek maje poūnaje prawa zawadzić takuju formu ułasnaści (asabistuju, hramadzkuju, kamunalnuju, dziaržaňuju), jakaja budzie dla jaho najlepszaj. I tut Kaścioł katalicki maūčyć—jon taksama pakidaje ludziam poūnuju wolu, niachaj paradkujucca na hetym świecie, jak znauuć... Tolki tady Kaścioł wystupaje proci roznych ekanamičnich teoryj, kali henyja teoryi lezuć u relihijnuju sprawu i ūmiešwajucca u kaścielnyja dahmaty. Tak naprykład Kaścioł

asadziu u siarednich wiakoch teoryju albi-hiemaū i waldensaū, pawodle katorych toj tolki moža zbawicca, chto nia maje na hetym świecie nijakaj ułasnaści... Ale ū čysta ekanamičnich teoryjach Kaścioł maūčyć, bo heta nie jaho kompetencyja...

A kali Boh i Kaścioł haworyć: nie kradzi, nie nažadaj anijakaj rečy, što nie twaja... Dyk tut haworycca ab tych formach ułasnaści, jakija ludzi pryznali i jakich samudam narušyć nia možna. Inakš kažučy, Kaścioł pryznaje takija formy ułasnaści, jakija ludzkaś dla siabie pastanowić i baronić usiakaha lehalnaha rasparadku maje-maści i prawoū... Inšymi sławami, zahad: nie kradzi aznačaje tolki toje, kab čaławiek nia braū taho, što da jaho nie naležyć... A što naležyć da čaławieka, pastanaū-laje nia Boh i nie Kaścioł, a sami ludzi praz swaje ułasnyja zakony. Takim parad-kam formu ułasnaści ūstanaujuć ludzi i jany mohuć ustanawić nia tolki formu ułasnaści prywatnuju abo asabistuju, ale nawać dziaržaňuju, abo kamunalnuju... Taki ci inšy rasparadak ułasnaści ničym nie piarečyć nawucy katalickaha Kaścioła.

Dyk wot, panie Obst, jakaja budzie katolickaja teoryja ułasnaści. Paraili-b my pa-nu pračytać u hetaj sprawie knihu „Kursa społečne, odbyte w Warszawie dn. 27, 28, 29, 30 sierpnia 1907 roku“ (Biblioteka Dzieł Chrześcijańskich), dzie wielmi abšyrna pišacca ab ułasnaści, ale na žal hetuju temu tamaka apracawaū jakraz niamiły dla pana

P R A M O W A

pasla Ks. A. Stankiewiča ū Sojmie 24.IX.26.

Sojm — niawysoki.

Wysoki Sojmie! Choć nia wiedaju, čamu jaho wysokim nazywaju. Być moža padlahajući prawu inercyi, abo dziela prwyčki, bo ūsie-ž kažuč, što hetym Sojm zusim nia jość wysoki, usie kažuč, što jon ničoha nia wart, da ničoha niadatny. Dy-j ja hetak dumajul! (Hołas z lewa: Skul hetakaje prypuščeńie?). Kali-ž bliżej nad hetym zatrzymacca, to spařaudy pierakanajemsia, što tak jość!

I ūsie hetak dumajuć; tak, a nia jnakš dumajecie i Wy, Panowie Pasły!

Sojm i bizun.

Pradusim, kali žwierniem uwahu na adnosiny Sojmu da Ūradu i naadwarot, to zusim ab hetym pierakanajemsia. Bo-ž Sojm tasujecca da Ūradu ū taki sposab, što prysluchoúwajecca da jaho zahadaū, što spařniaje ūšialakija jaho zahady, dy nia tolki zahady, ale i chacieńni. Pradbača dumki Ūradu (Hołas: Jak

dobraje dzicio...). A heta dziela taho, što zaūsiody pa-miataje ab tym histaryčnym bizunie, jakim pan Marszałak Piłsudski kalis jamu pahražaū. (Hołas z prawa: A jakoha Pan spužaūsia). Zusim nie, skarej Wy. (Hołas toj samy: My-ž nie hałasawali, a Pan hałasawaū). Nie, my nie hałasawali, hetaha hrechu my za sabo nia majem!

Niemaralnyja adnosiny Ūradu da Sojmu.

Z druhoħa boku adnosiny Ūradu da Sojmu jość nia tolki anarmalnyja, ale zusim niemaralnyja. Bo-ž Urad, pry dapamozie Sojmu, choča zakrywacca ad swaich hrachoū na poli palityčnym, hramadzkim i inšym.

Praz wusny pašłou bizun hawora.

Jak bačym, moj skaz, što pamylūsia nazywajući Sojm wysokim, jość zusim praudziwy i ūsie, z małymi wyniatkami, pasły čuli toje samaje, pramaūlajući siahońnia z hetaj trybuny. Kožny z ich krytykawaū Urad, krytykawaū mocna, adwažna, ale čuć nia kožny kazaū, što... jon hałasuje za prawizoryjum biudżetu, bo bytcam intaresy dziaržawy za hetym haworać, a tak-ža bytcam i inšyja racyi hetaha wymahajuć, a

Obsta čaławiek ks. d-r Jury Matulevič, pańziejšy Wilenski biskup, dyk moža dla pana budzie niapryjemna heta čytać. Tady radzim pračytać niešta milejšaje, bo swaja rodnaje: „Das Eigenthum nach der Lehre des hl. Thomas v. Aqu. und des Socialismus“, Walte'a — tam pan znojdzieš taksama mnoha materiału ū hetaj sprawie. A św. Tamaš Akwinski časam nie žartuje, ale praūdaj u wočy jak sollu sypie. Da tych, naprykład, jakija zdabyčy dla siabie wialikija bahaćci, zasłaniajucca, što bytcam prawam Božym ich atrymali i kryčać „nie kradzi, bo heta majo, biazbožnik ty“, św. Tamaš pramaūlaje: „Kali ty kažaš, što jany tabie ad Boha dadzieny, to ci-ž nia byū Boh niesprawiadliwy, hetak niaroūna dzielačy nam swaje dary.*)

A wialiki papież Lawon XIII u swajej encyklicy „Rerum Novarum“ tak piša: „Boh, Haspadar ziamli addau jaje na karystańnie ūsiamu rodu ludzkomu... ale takim paradkam, što, nie wyznačy niwodnamu čaławieku ad-dzielnaj čaści, ale pakinu hetu sprawu sa-myム ludziem, niachaj jany pawodle swaich patreb i swajho narodnaha ustrojstwa azna-ža juć hranicy i dzielać prywatnuju ułasnaść“. Zdajecca jaśniej trudna skazać!

Dyk kali padzieł ziamnych bahaćciaū zależyć ad ludziej — i kali ludzi prakanajucca, što dasiulašni padzieł byū niesprawiadliwy, abo nie adkazwaje sučasnym abstawinam

*) Si fateris ea tibi divinitus provenisse, an iniustus est Deus inaequaliter res nobis distribuens? (comment. in Polit. Arystotelis).

sapraudy hawaryū praz ich wusny toj bizun, toj strach!

Praz heta chaču ścvierdzić absalutnuju demaralizacyju Sojmu, Uradu i, naahuł, duchowuji demaralizacyju ūsiaho polskaha hramadzianstwa!

Zhoda na skury biełaruskaj.

Tady tolki panuje sardęcnaja i naturalnaja harmonija miž Sojmam i Uradam, kali sprawa tyčycza skury nacyjanalnych mienšačiaū, a asabliwa našaj biednaj biełaruskaj skury. Tut usie zhadžajucca! Jość zaūsiody bolšaść u Sojmie, i usie padaju sabie ruki, kab znistača hety biedny Bielaruski Narod, jaki budičca da świadomaha, niezaležnaha žyćia.

Užo z hetaha majho stanowišča, ci bardziej ścvierdzienia praūdziwaha stanu duchowaha, u jakim apynułasia Polšč, možna bylo-b wywieści adpawiednja konsekwencyi, a hetym samym i stanowišča Biełarusk. Pas. Kl. Možna bylo-b zusim ihnarawać i Sojm i Urad, nia brać hołasu, nie hawaryc.

Haworač adno, robiač druhoje.

Bo nia možna rabić tak, jak heta robić bolšaść partyjaū polskich, jakija kažuć adno, a robiač druhoje;

i warunkam žyćia, to peňna-ž ludzi zrobiać nowy padzieł. Z wykupam jon budzie ci biaz wykupu — heta taksama sprawą ludzkaja — jak ludzi pstanowiać tak i budzie, Kaścioł u hetyja sprawy miašacca nia budzie, bo heta pazytyūnaje ludzkoje prawa. A dzialić i pieradziać ziamnyja bahaćci, ustanaūlać tyja ci inšyja formy ułasnaści majuć ludzi poūnaje pryrodnaje prawa.

Z pryrodna ha prawa ludzi majuć ułasnaść, z hetaha-ž pryrodna ha prawa mohuć jaje dzialić. Zdajecca i dla pana Obsta cia pier budzie jasna.

Biełarus.

PRAŪDY JASNAJ AHNI NIE PATUCHNUĆ TABIE!

Bratka, kiń sumawać!
Śmiela wyjdzi ūpiarod —
Dyj budzi naš narod
Ad hłybokaha snu!

Pawiadzi baračbu
Za świątlenijsja dni —
Praudy jasnaj ahni
Nie patuchnuć tabie!

Hołaū ū-wyś padymaj!
Bratka, ūpiarod idzi —
U kryž Chrystowy hladzi:
Jon — jak ściah — u biadzie

Sil prydaś u baračbie
Za świątlenijsja dni!
Praudy jasnaj ahni
Nie patuchnuć tabie!

Haljaš Leūčyk.

časam kažuć, što nia buduć hałasawać za ūradawyja biudžetnyja projekty, a faktyčna hałasujuć; chwalač p. Mařałka Piłsudskaha, a robiać što inšaje, paćwiardžajuć takim paradkam toj maralny chaos, henaje bıldnaje koła, jakoje stwaryłasia ū ich dušach.

Adnak idučy, widać, za inercyjaj, biaru hołas, kab pahawaryć, choć wialikšaha sensu, wialikšaje wahi da hetaha nia prywiażwaū nikoli i nie prywiażwaju ciapier.

Jość jaśće inšyja rečy, jakija bolš umacowywać mianie ū hetym pierakanańi.

Usie polskija ūrady Biełarusaū minajuć.

Usie polskija ūrady i ūrad ciapierašni pradstaŭlajuć dziaržaūnyja biudžety zaūsiody minali Biełaruski Narod i jaho patreby moūčki; najmienšja wymahańi našy nikoli nia bralisia pad uwahu; nikoli ūrady nie ūstaūlali na't najmienšaj, najhłupiejšaj pazycyi finansowaj dla nas u dziaržaūny biudžet. Tak-ža nie prynaminau sabie takoha zdareńnia, kab i ū hetym Sojmie chto niebudź paludzku adnosiūsia da wymahańia Biełaruskaha Narodu.

I siahońiašni ūrad, „napräūcaū“ maralnych, Urad, na jaki, jak kažuć, hladzić Eūropa, tak-sama pašoū starymi šlachami i absalutna nie žmianiū pali-

Našto lichaja sprečka?

„Narodnaja Sprawa“ ū Nr. 16 pytajecca, „Ckto-ž z nas kamunist?“ Stawiačy hetaje pytańnie „Narodn. Sprawa“ apirajecca na znanych napadach na nas endeckaha pisaki J. Obsta, katory winawacić nas u kamunizmie i na našaj stacii („B. Kryniča“ Nr. 1, 1926 h. pad zahalačam: „Pašy rajecca i pahlýblačeca“), dzie my padali karotkuju charakterystiku sučasnaha bielaruskaha ruchu.

Panu Obstu my užo dali adkaz, ciapier padajom jašče „nawuku“ i dumajem, što na hety raz jen uspakoicca.

Što tyčycza „Narod. Sprawy“, dyk musimo skazać, što napaść jaje na „Biel. Krynicu“ dla nas niezrązumiečaja. Padajučy ū 1 Nr. „B. Kryničy“ charakterystiku ūsich kirunkau bielaruskaj palityčnej dumki, my ūwažali, što rabić takuju charakterystiku majem po ūnaje prawu i nawet hledziačy z punktu žurnalistyki: p a w i n n a s c ē i hetym nia dumali nikomu škodzić. Rabili my jaje hledziačy na tyja fakty i adnosiny, jakija istnuječi dla ūsich jany jasny i wiedamy.

I kali my pisali, to nie z namieram „infarmawać“ kaho niebudź, a tolki padali fakt, jaki ū bielaruskim źyci maje wializarnaje značeńie. Stanowiča „N. Sprawy“ my nikoli nie hanili i nie absypali drennym słowam, bo ūwažajem, što ū našyja „pierachodnija“ časy jano moža być dla Bielarusi karysnym... Bo trudna-ž rwać usie nitki sa Ūschodam, dzie ūsio-ž taki dla Bielarusi ſmat čaho robičca...

Dyk našto taja pustaja sprečka, jakuju padnimaje ūžo niawiedama katory raz „N. Sprawy“? Kali našyja worahi dziaucca, to i tahdy ū nas čuby traščać, a što budzie tady, kali my sami pačniom dziercisia? Ci dla „N. Sprawy“ tady budzie wiesieła?

Dyk pašto „N. Sprawa“ heta robić i dapiakaje nam „infarmučym“ artykułami? Ci-ž jana nia widzić, jakie my wiadzim ciažkoje zmahańie (a nie infarmawańie) z našymi supolnymi worahami, ū wačach katorych my ūsie kamunisty i balšawiki? Dyk jašče raz pytajemsia; našto taja lichaja sprečka?

Arhanizujecca bielaruski chor pry Wilenskim Hurtku Bielaruskaha Instytutu Haspadarki i Kultury. Pryjmajucca ū skład choru śpiwaki i śpiawački. Zapiswacca prosiać u Bielarskaj Kniharni, Zawalnaja 7.

dyki da nas. Dyk i tut možna było-b zrabić wywad: našto-ž hetyja hutarki, našto hetaje dureńnie haławy, kali zhary wiadoma, što budzie, kali wiadomyja wyniki hetych sojmawych sprečak?! Na adzin kiwok palcam p. Bartla Sojm budzie pasłušny, budzie chadzić, jak pa nitcy, spaňnianiučy jaho zahady...

M a r š a l a k z w o n i c : Panie Pasoł Stankiewič! Kažu tak da ksiandza, jak i da ūsich pramoūcaū, jakija buduć pramaūlać, kab zachacieli źwiarnuć uwahu na toje, što kožnamu paslu paasobku wolna bajaca i być pasłušnym. Sojm-ža, jak ustanowa, nikoha nie baičca i nikomu nia jość pasłušnym. (W opleski na lewicy).

Nie da Sojmu i nie da Ūradu, a da narodu.

Woś-ža, apirajučsia na hetym, praudu kažučy, nia dumaju źwiartacca ani da Ūradu, ani da Sojmu, bo-ž reč jasnaja, što ūsio heta było-b daremnym; dy-j hawaryć wisielniku ab piatli i prykra i nia wypadaje. Niedabor-ža za treciąju čwierć u liku 16 z pałowaj miljonaū i ūwieś projekt biudžetny na apošniujo če-čwierć hodu ū liku kala paūmiljarda dla nas jość piatloj, bo tut u značnaj miery jość mazol i kroū tak-ža i našaha narodu, a jak ja skazaū ūžo, jaho patre-

Da nas pišuč.

PALICYJANT RAZBOJNIK.

Žodziški, Wialejskaha paw. U nas palicyjanty bjucca, dy da taho raschadzilisia, što i rady mała. Najbolej parywajecca da bitwy Gurkiewič. Hety užo niaraz pakazwaū, što ūmieje. Niadaūna pabiū Antosia Rahača z Žodzišak, a ū niadzielu 12.IX pabiū Adwarada Čartoviča z Mieli.

Edward Č. siadzieū na wiečarynie razam z adnej diaučynaj i čytaū joj sceničnyja twory Rodziewiča (Žbiantežany Saūka, Pasłaniec i h. d.), až raptam prychodzić u chatu Gurkiewič. Zhledziušy Adwarda padchodzić da jaho i kaža. „Co pan, czytasz utwory sceniczne? chodź na posterunek“. Paklikaū jašče adnaho palicyjanta i pawiali jaho. Užo byū wiečar, dyk paciamnieła. Palicyjanty prywiali jaho pad pastarunak, tady Gurkiewič kali nie razmachniecca, dy patwary Čartoviču. Čartovič u kryk: „palicyja bjeć!“ dy chodu. A što-ž palicyjanty? Dy ničoha, pašli sabie... pajšli da tych samych chłapaoū, jakija byli na wiečarynie i namaūlali ich kryčać „ura!“. A potom kali było śledztwa, to skazali, što małdziaž kryčała „ura!“, chočučy jści razbroić pastarunak, ale jany byli takija zaradnyja, što nie dapuscili...

Wot jakaja prawakacyja dzieicca ū nas!

Świedkaj usiaho hetaha byū Edward Cikota z Žodzišak i inšyja, jakija wyšli pahladzieć, što buduć palicyjanty rabić z Čartovičam.

Čartovič tymčasam pabieh u klabaniju da probašča i ūžo z probaščam pajšoū na pastarūnak pažalicca kamandantu. Adzin bahaūsia jsci. Tam kamandant spisaū pratakoł i skazaū, što jen hetuju sprawu „zbada“. Jak čuwać probašč daū telegramu ū Wilniu da pasła Ks. Stankiewiča prosiać interwencyi ū wyżejaj ułady, kab abaranicca ad palicejskaha razboju.

Tak pany palicyjanty, wy biarecie narodnyja hrošy i jašče bjicio narod. Dakul-ža hetak budzie?

Kastyr.

baū absalutna tut nia ūziali pad uwahu, jaho maūčkom prajšli i tolki ciažar skirawali proci nas. Dyk kažu hetata tolki da swajho narodu, a nie da kaho inšaha.

Usiudy krywadušnaśc.

Naahuł treba adznačyć, što taki psychičny nastroj Sojmu i Ūradu jość symbolem usiaho, a kali nie ūsiaho, to bolšaj čaſtki polskaha hramadzianstwa. Usiudy panuje niaščyraśc, psychičny chaos, krywadušnaśc. U-wa ūsich pačynańiach polskich uradaū, u-wa ūsiej ich palitycy my nikoli nia bačyli jasnych, zdecydowanych linij.

Za mižnarodnyja traktaty čaplajucca, a sami ich nie spaňnianiuć.

Zahlańma ū zahraničnuji palityku. Usim wiedama, što Polšč wiaža swoj los z Eūropą; usiu swaju budučyniu apiraje na Wersalskim Traktacie. Usim wiedama, što zaūsiody pierad Eūropaj piaje hymny ab miry, ab dobrym sužyci z susiednimi narodami. Z druhoj-ža starany jasnym jość tak-ža, što nie spaňnianje Polšč ani traktatu ab nacyjonalnych mienšaściach, ani Ryžskaha.

Ničoha nia robicca ū sprawie pacyfikacyi adno-

PAMOH, JAK KAŠAL U CHWAROBIE.

Harmanawičy, Dziśnienškaha paw. Ja nawat i nia dumaū pisać u hazety. Ale jak pračytaū „Dzien. Wil.” (26.IX.26), dzie źmieščany roznyja bzdurstwy, dyk biarusia za piaro, kab praudu baranič.

U Nr. 31 „Biel. Krynicy“ niechta z Harmanawič apiswajući sprawu ū nas biełaruskich kazańiau, miž inšym, napisaū, jak naš probašč ks. Bobič waroža da hetych kazańiau adnosicca. Napisana tam byla čystaja prauda, bo i sam probašč napisanaha nie zapiarečy.

Ale dziela taho, što warožaść da biełarušcyny našaha probašča jak maslam pa sercy panom i palicy, dyk znajšośia z ich niechta i napisaū u „Dzien. Wil.“ padpisaūšysia, jak „parafjanin“. Woś-ža hety „parafjanin“ u swaim piśmie miž inšym piša, što bytcam polskaja mowa dla nas „ojczysta“. A tym-časam my ūsie tut Bielarusy i našaj mowaj „ojčystaj“ jość mowa Bielarskaja. Pišycca ū henym piśmie tak-ža, što sapraudy byla delehacyja da probašča z prošbaj, kab byli biełarskija kazańi, ale što prylašlo tolki troch čaławiek spasiarod jakich byu i Uładysłaŭ Ramejka, zwolnieny polskaj ūladaj bytcam za toje, što jon mała wučony, dyk probašč i nie paſluchaū delehacyi. Dyk i z hetaha nadabie śmiajacca, bo delehatatau zaūsiody bywaje niekalki i delehatami niekaniečna majuć być nadta wučonyja. A praudu kažučy i rozumu i wučonaści ū W. Ramejki chapaje, ale biada ūtia ūtym, što jon Bielarus. My ūsie dobra wiedajem, jak „lońska“ ū Polščy Bielarusu dastać pasadu, a dastaūšy ūtrymacca na joj. U nas zamiest Bielarsusa na pasadach siadziać roznyja čužyncy. I toje tak-ža niaprauda, što ūtis nikoli nia bylo biełarskich kazańiau. Byli, duža časta byli. Usie my pomnim u nas kazańi niaboščyka ks. Jakucia i mnohich inšych. Tolki jak probašč Bobič nastau, dyk začaū čamušci wajawać z našaj mowaj. Kažuć, što jon hetak robić za tym, kab duchouñaja polskaja ūłada dała jamu za heta jakoje pawšeňie. Nu, niachaj sabie jaho pawyšajuć. Nas heta mała cikawić. My tolki adno musimo skazać, što my Bielarusy rašciom i kožnaha swajho škodnika, ci jon

budzie ū sutanie, ci nie, usiož-dyki pieramožam. A heńy „parafjanin“ tak pamoh ks. Bobiču, jak kašal ū chwarobie, bo nie na panoch i nie na palicy pastyr duchouñy pawinien aspiracca, a na sprawiadliwaści.

Niedaloki.

ASADNIKI BANKIRY.

Braslaū. U nas hetak jość, što ūsiakamu wiadomyja niaprošanyja hości ū našym kraju asadniki parabilisia bankirami. „Nadta bahaty“ polski ured nia tolki što nadzialiū ich našaj ziamloj biełarskaj, ale-ž nawat kaniami, pluhami, cialehami i nakaniec značnymi sumami hrošau. Nu tak čamu-ž im nia żyć, kali zżawana i pałożana ū padałku, a tolki astajecca prahłynuć. Z wialikaha panstwa prydumali jany załažyć u siabie „bančok“, bo mająć nadzieju, što jak raspazyčajuć atrymanyja ad uradu hrošy, atrymajuć jašče. Jakraz tak i jość. Dobra znajem takich panoū asadniaka, katoryja atrymali ad uradu bolš jak pa 2000 zł., a nie pastawili na swaich „działkach“ ani chlewui, ani chaty, adnym słowam ničoha. Hrošy razdali ludziam, jak pazyčku, ale-ž na nadta „wyhadnych“ dla mužyka warunkach, až 10 zł. pracentu ū adzin miesiac. Nu tak što-ž na heta skažycie dobryja ludzi? Pažyčka patrebna ja sielaninu, adnak nie na taki šalonu pracent, jaki paribruć asadniki-bankiry. Ničoha naš sielanin nia moža na heta dać rady. „Jak topišsia, to i za brytwu chopyssia“. Jak sielanina woźmie za horla jahony złośnik „Siarbaj“, to musić iści da asadnika i prasić hrošaj, płaciający pracent taki, jaki padabajecca asadniku, bo i dzieci ū chacie, naliušy swaje bruški redkaj zacirkaj, prosiać kusočka chleba i tym zmušayć bačku ūkać hrošy na kusočak čornaha chleba. Ci-ž nia lepiej było-b, kab ured, što razdaū hrošy asadnikam, razdaū lepš mužykom pa 1 pracentu ū miesiac na zakup chleba i nasieňnia?

Kaściuk Zakabłuk.

WIASIOŁY SAKRATAR.

M-ka Świr. U našym m-ku jość sud, a ū sudzie sakratar, jaki duża lubić zabawy i spraǔlaje ich u sia-

towic čytaje lehalny sceničny twor pabiełarsku, zawiou jaho na pastarunak i tam pabiū. Hetak azdraulaļucca adnosiny na ziemlach našych, hetak źniewažaū nas, jak ludziej i jak biełarsusa! I nichko palcam u bocie nia kiünie, kab na hetyja strašnyja rečy zareahawać ščyra, paludzku, kab usio heta spynić nažaūsiody.

Zamiest samaūradaū wojsky čužyncy.

Dalej prychodzie mnie na dumku samaūrad! Chto-b na świecie pawiery, što z času paústańia Polščy, dasiul ich jašče niama?

Majem nie samaūrady, a ūstanowy dziela dušeńnia i abdzirańnia da apošniah našych ludziej. Prypaminaju ceły rad hminaū, dzie, kali hminnyja rady wybrali sabie na wojska čaławieka miajscowaha, to pan starosta systematyčna rie zaćwiardžaū wybranych, a prysyłaū na ich miejsca ludziej prywiezienych z Paznani, Małopolski, Waršawy i h. d.

Nasialeńnie naša abdzirajecca praz hetych usialakich prybłudaū i pazbaūlajecca prawa kantrolu nad zapracowanym hrošam i naahuł pilnawańnia swaich intaresau.

(Dalej budzie).

sinaū z Litwoj i ū sprawie ažyuleńnia ekanamičnych znosin z SSRR. Kažu heta dziela taho, što dušna ūžo nam stała ū hetaj Wileńšcynie, bo apynulisia my, jakby ū miašku, dzie nia tolki ciažkoje i kiepskaje pawietra, ale niedamahajem materjalna, bo hoład ekana-mičny adčuwajem.

Bjuć biaz systemy.

U ūnutranaj palitycy bačym toj samy chaos, ucisk i krywadušnaśc. Z hetaje trybuny časta možna było pačuć zakid polskamu uradu karystańnia terroram, prawakacyjaj i bićciom u ūnutranaj palitycy, asabliwa adnosna našaha nasialeńnia.

Dumaū ja ab hetym i pytaū siabie, skolki jość u-wa ūsim hetym praudy? Pytaūsia ludziej zacikaūlenych, spraūdžawaū faktu i zaūsiody prychodziū da pierakanańia, što sapraudy hetak i jość.

Adno tolki mahu paprawić, što mo' niamma bićcia pawodle systemy, bo bjuć biaz systemy. Što hetaje bićcio jość i praktykujecca dalej pry sučasnym uradzie, zaraz prakanajemsia.

Tydzień tamu, ci mo' trocha bolš, u Žodziškach, Wilejskaha pawietu takoje było zdareńie: Palicyjant, uwidzieušy, što miajscowy sielanin, hramadzianin Čar-

bie kožnuju niadzielu. Zabawa reč dobraja! Ale časta bywaje, što panapiwašsia padymajuć taki kryk, što ūsich susiedziaŭ budziać i jany ū strachu wybiahajuć na wulicu hladzieć, ci nia zdaryśia pažar. Kali naš sielanin idućy wiečaram pa wulicy zašumić, to i nie ahledzicca jak apyniecca na pastarunku i papadzie pad sud. Uradaūcam-ža swabodna možna hałasawać praz noč, nie dajučy ludziam spać.

Z.

WAŪKI DAKUČAJUĆ.

W-ka Bieły-Dwor, Dzisienskaha paw. Zawiałosia kala nas stolki waukoū, što žycia niama! Nia možna wypuścić u pole ni awiec, ni świniej, a kali chto pušcić, to woūk i paniasie.

Daūnijet hetak nia bylo! Žywie sabie čaławiek i ū lesie, ale jon maje strelbu, jakoj i pałochaje waukoū. Ciapier-ža kali chto maje strelbu, to palicyja adbiare i jašče ū kazamatku pasadzić. Kaža palicyja, što wybiary dazwoł, ale biełarusu dazwołu na aružza nie dajuć, kažuć, što bandu zrobic, a kali i daduć, to praz tydzień adbiaruć. Tak i mučajsia čaławieča, kali choč datrymać da zimy jakuju kolečy žywiolinu. M. S.

WOŪK PASTYRA ZAJEŪ.

W-ka Šadziuny, Ašmianskaha paw. Dnia 14 wiešnia s. h. da skaciny našaje wioski prylacieū woūk i ūcapiūsia za barana; pastyr pačaū baranić, tady woūk kinuūsia na pastyra i pawaliūšy pačaū jaho rwać. Pakul sialanie prybilehl na ratunak, woūk kinuūšy pastyra pačaū kusać karoū, i mnogich pakalečyū pakul jaho prahnali. Kali daniašli palicyjantam, što waūki napadajuć i kaleać žywiołu, topalicyjanty paradzili ich pabić chyba tymi strelbami jakija jany adabrali). Chaj-by dazwili choć pa adnej strelbie na wiosku i to bylo-blep. Hauryła Sprawiadliwy.

Z žycia kaścielnaha.

Praūdziwaje apostalstwa. Rymskaja hazeta „Osserwatore Romano“ (Nr. 207) u karespondencyi z Maskwy apiswaje, jak miesiac tamu nazad, pryechaūš z Rymu, pracawaū tam biskup d'Herbigny. Wosz̄a hety biskup 15 źniūnia u kaśc. św. Ludwika, u prysutnaści zahraničnych pasłoū (Francyi i Italii) mieū kazańie, u jakim miž inšym, zajawiū, što pryechaū jon u Maskwu nia dziela palityki, a pryslaū jaho Papiež, kab služyū patrebam relihijsnym ludziej biaz rožnicy narodnaści i mowy. Uspomnienaja hazeta apiswaje, što wializarnyja hramady narodu taūpilisia na nabaženstwach zahraničnaha biskupa i cisnulisia da jaho z roznymi relihijsnymi patrebami.

Kitajcy ščašliwiejšja za nas. Jak piša hazeta „Misje Katolickie“ (Nr. 525), Papiež u pałowie čerwienia siol. h. da kiraūnikou katalickich misijaū u Kitai ūwiaruūsia z pišmom, u jakim wykazwaje, što Kaścioł Katalicki nia jość na ūsluhach rožnych zaborcaū i nie praciwicca wyzwaleńiu narodaū z čužackaj niawoli. Kaścioł starajecca, kab kožny narod zamiest čužych, mieū swaich pastyraū. U henym-ža pišmie Papiež ciešycca, što Kitaj maje ūžo niekulki katalickich biskupau Kitajcaū.

Dumajem, što i ab nas Papiež nia inakš dumaje. Adnak pastupajuć tut z nami inakš: Biełarusaū ksan-dzoū zsyłajuc da Palakoū, a Biełarusam ſluć Palakoū, kab pašyrali „polskaju wieru“. Słowam, pokulšto Kitajcy ščašliwiejšja za Biełarusaū katalikou.

Z biełaruskaha žycia.

Z Bielarusi pad Polšcąj.

10-ja ūhodki „Krynicy“. U kastryčniku miesiacy minaje 10 hadoū ad času wychadu ū ſwiet „Krynicy“. Redakcyja naša heta swajo wialikaje ſwiata dumaje adbyć 24 kastryčnika, zaprasiušy ūsich swaich supracoūnikaū i prychilnikaū.

Abnoūlenaja prahrama. Wyšla ū ſwiet abnoūlenaja prahrama Biełarusk. Chr. Demokracyi. Kupiť možna ū Wilni: Zawalnaja Nr. 7. Možna tak-ža wypisać poštaj, pryslaūšy 20 hr. paštowymi markami.

Wydumka ab partyi. Idućy za wiestkami z polskich hazet, u papiarednim numary „B. Krynicy“ padana wiestka ab arhanizacyi ū Wilni Biełaruskaj Socjalistycznej Narodnej Partyi. Jak my dawiedalisia, wiestka heta niepraūdziwaja.

Z Sojmu i Ūradu.

Pryniaćcie biudžetu na apošni kwartał. U minułym tydni Sojm adbyū niekalki pasiedžańiaū, na jakich byū pryniaty biudžet na apošni kwartał hodu, razam z im i pieraraschód z minułaha kwartału. Sojm swaju ūwahu pradusim ūwiarnuū na heny pieraraschód, jaki stanowić $16\frac{1}{2}$ milijonaū, z jakich na wojska wydana 12 milijonaū. Uradawy projekt biudžetu Sojm bolšaścij pryniau Ad Bieł. Klubu pramaūlaū pasoł ks. A. Stankiewič, mowu jakoha tut drukujem, a ad Hramady pasoł B. Taraškiewič. Našy pasły hałasawali proci biudžetu.

Wystuplenie prociu dwuch ministraū i dalejšia wyniki. Sojm na swaim pasiedžańi 24.IX. ahramadnaj bolšaścij wyraziū niedawierje Min. Ašwiety Sujkoūskamu i Min. Spr. Unutr. Młodzianoūskamu. Tady Staršynia Ministraū Bartal padaūsia ū adstaūku. Prezydent adstaūku pryniau, ale uznoū Bartlu paručyū stwaryć nowy ūrad. Bartal na dziwa ūsim zaprasiu ūrad ūsich starych ministraū i... Sujkoūskaha z Młodzianoūskim. Heta ūžo farmalnaja wajna miž Sojmem i Ūradam. Wynikaū jašče nia wiedama. Ab ich u čarhowym numary.

Z žycia haspadarskaha.

Štemplowaja płata za prašeńi ū sprawie kupli ziamli. Zhodna z ustawaj ab reformie rolnaj, prašeńni da ziemskich uładaū u sprawie kupli ziamli, abo atrymańnia hrašowaj dapamohi, nie padlahajuć štemplowaj apłacie. Nie padlahajuć tak-ža apłacie i prašeńni ūpaūnawaźnienych asobaū ad imia kandydataū na kuplu ziamli.

Dapamoha na zasiewy dla ziemlarobaū. Min. Ziamiel. Reformy pastanawiła asyhnawać adpawiednuju sumu dla pomačy na zasieū ziemlarobam, jakija častku atrymajuć hrašmi, a častku ū natury. Adpawiednaja suma ūniesieni ū biudžet Min. Ziam. Reformaū na čaćwiortuju čwierć. Biełarusy pawinny dabiwacca tak-ža hetaj dapamohi.

— PAŠYRAJCIE „BIEŁARUSKUJU KRYNICU“! —

Z zahranicy.

Litwa. Rearhanizacyja litoūskaj armii. Min. Krajowaje Abarony maj. Tepečkis padaū da hazet, što čutki ab redukcyi litoūskaj armii nie praūdzwyja. Armija budzie zrearhanizawana. Da kampetenčyj ſeфа ſtabu piarojdzie mabilizacyja i muštra armii. Lik wajskowych addziełaū budzie zmienšany.

Prajekujecca rearhanizacyja achowy demarkacyjnej linii, jakaja dāsiu naležyła da min. ūnutralnych spraū.

Adkryćcie uniwersytetu. 15 wierašniś adbyłosia adkryćcie nawukowaha hodu u Kowienskim uniwersytecie. Ustupaujucy rektor Awižonis pieradaū uładu nowamu rektaru M. Biržyšku. Sioleta zapisałasia ū uniwersyet wučycza kala 3 000 studentaū i wolnych słuchačoū.

S. S. R. R. 30.000 biazdomnych dziaciej na Kaūkaz i Zabajkałskuju woblašč. Maskoūskaja „Praūda“ padaje, što Radawaja ūłada pastanawiła wywieči 30.000 biazdomnych dziaciej na Kaūkaz i Zabajkalski wokruh. Kamisaryyat zdaroūja pryhatawaū dla pierawozki 50 wahonaū.

Z Wilni.

J. E. Wilenski Katalicki Arcybiskup u „Związk Ziemian“. Wilenski Arcybiskup adwiedaū „Związek Ziemian“, dzie było sabraūšysia 50 panoū, jakich staršynia „Związk“ pradstawiū Arcybiskupu. Jaho Ekscelencyja, jak piša „Słowo“, przyzywaū Panoū da pracy nad „krzewieniem polskości“ na krecach.

NPCh dumaje nas abmaskalič. Dziesiątka metaū, jak pišuć polskaia hazety, „Niezaležna Partja Chłopska“ pastanawiła wydawać pa rasijsku hazetu „Pachar“ dla biełaruskaia nasialeńia. A jež ſto! Wydaje papolsku, moža i pamskoūsku. Aby zakrucić haławu biednamu Biełarusu sielaninu.

Pomač paciarpieūšym ad nieūradžaju. 18 wierašnia Wilenski wajawoda naradžaūsia z staršynio Izby Skarbowej u sprawie padatkovych palohkaū, a tak-ža z staršynio Wil. Dyrekcyi Úzajemnaha Abiaspaciaenia ū sprawie atsročki splaty požarnych nałohaū.

Treba zaznačać, što patrebny nia tolki palohki padatkowyja, ale i pomač, bo nasialeńie pawietra paciarpieūšych nieūradžajem nia tolki nia zmoža apłacić padatkaū, ale nia mają čym zasiejać pola i zaspakoīc nieabchodnych patrebaū haspadarki.

Kursy aharodnictwa i haspadarstwa. „Związek Kólek Rolničych“ prydapamozie Min. Ziemiłarobstwa arhanizuje 6-ci tydniowyja kursy aharodnictwa i haspadarki.

Kursy buduć abymać: aharodnictwa, sadoūnictwa, hadoūlu bydła, ptactwa, sprawy ziemiłarobstwa, małakarstwa, weterynarii i inš. Dziesiątka taho, što niama dadobnych kursaū bielaruskich, nia skodziła-b choć na polskich Biełarusam pawučycza.

Usiąčyna.

Niabywałaja bura. Z Nju-Jorku pišuć, što ū Florydzie niadaūna šalela bura niabywałaj sily. U pawietry lotali ahamadnyja suki drewaū, strechi; telehraficnyja ſtaūby bura pa-wyrywała; damy budawanyja z zialeza papierawaračwała; šyny zhinalisia jak stužki, samachody padchwatywalisia i lotali ū pawietry. Padličana, što padčas bury u Florydzie było 1.215 asob zabitych i 3.000 ranienych. Materjalnyja straty dochodziač da 200 milionaū.

Prysylajcie padpisku na „Biel. Krynicu“.

Naša Pošta.

M. Š.. Atrymali, drukujem. Haūrylu Sprawiadli-wamu: Karystajem. Z.: Karystajem.

N. Žalbie: Wieršy atrymali. pakrysie budziem karystać. Z časam pastarajemsia wydać. Mnoga Waſych wieršau znachodzicca ū nia. U koš z ich trapili tolki niamnohija. Sto stalasia z Waſymi wieršami, wysłanymi ū „Wyd. T-wa“ i ū „Studenskuju Dumku“, nia wiedzajem.

Kaściuku pabožnamu: Atrymali, skarystajem.

B. Sk.: Z Waſych bajek moža kali i skarystajem. Wieršy da druku susim nie padchodziąc. Pišcicie, što ū Was čuwać.

M. Šok.: Uwažajem na Waſu prošby i hazetu nia spnyajem. Z prysłanaha skarystać nia možam: Pišcicie karaciej i wyrainie.

Haročnamu Biełarusu: Ab dzikim pastupku palicyjanta nám užo napisali; dyk z Waſaj karespondencyi nie skarystajem, a pieradajom jaje ū „Siałyńskuju Hibę“.

Cerni: Waſy uwahi ab prawapisie my atrymali. Pastarajemsia nadrukawać.

Lebiadzki Patomak: Wieršy Waſy atrymali. Da druku jany nie padodjuć.

Pik: Staćiu Waſu i adresy atrymali. Dzakujem. Z adresau skarystajem. Staćiu nadrukujem.

Sialancy z pad Humnaū: pišmo atrymali, skarystajem; dziakujem.

Sarkiewiču J. z Warniel: pisulku atrymali, dziakujem.

Kakareku z Ružanaū: pišmo atrymali, Wy prosicie probnaha Nr. hazety, ale nie padaicio adresu, dziela hetaha wyleać nia možam.

Paleku Aleksemu z Bienicy: pišmo atrymali, za adresy dziakujem, hazetu pašlom z 1.X s. h.

Sprawiadliwam Haūryle: pišmo Waſa atrymali, dziakujem; wierš slabawaty.

Marhawiču: pišmo Waſa atrymali; dziakujem, skarciušy nadrukujem.

Subzdu B. z Karyaina: pisulku atrymali, prošbu spaūniam.

Kažoūskamu Eūg.: pisulku atrymali, adres źmianiem.

Kišlamu Janu z Pacevič: pišmo atrym., skarystajem, Juruciu Zacharu z Minier: pisulku atrymali, prošbu spaūniam.

Pakutniku z Kunigišak: pišmo atrymali, dziakujem, skarystajem.

Niedalokam: karespondencyu atrymali, dziakujem, skarystajem.

Purewiču Jazepu z Łyntup: pišmo atrymali, prošbu spaūniam.

Warnieļu Uładysļ. z Łyntup: pisulku atrymali, prošbu spaūniam; prysylajcie Waſyja adresy z Ameriki.

Marmuziewiču M. z Bieraźniewič: pisulku atrymali, hazetu pašlom.

Ważna dla kožnaha!

CHTO NAPIŠA čarnilam dziesiatak słoū, dadaśc swajo imia, prožvišča i adres, pakaža čyšlo, mieśiac i hod naradzina, dy ūsio heta chutka pie-rašle pišmom da Chiramanta-Grafaloha A. Wasileuskaha. (WILNIA, SASNOWAJA 5 m. 3), toj atrymaje padrobny analiz swaich zdolnaściaū, dobrych i drennych bakoū charakteru i źmat karysnych astrolohičnych paradaū.

ANALIZ WYSYŁAJECCA TOLKI PA ATRYMAŃNI 3 ZŁOTYCH.

UWAHA: Źadajučja naučycza čytac symboliku ruki mohuć wypisać ilustr. knižku A. Wasileuskaha „Chiromancja“ (papolsku). Wysyłajeca pa atrymańni 1.70 hr.

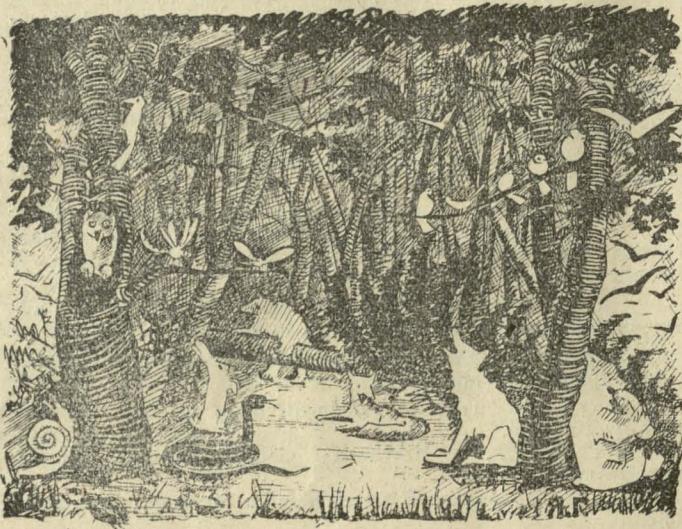
Nr. 5.

„ZORKA“ Addzieł dla na- śych dzieciak.

Z. W.**ŁASTAŪKA.**

(Lehienda).

U čornym hustym lesie na šyrokaj palanie sabrasia šmat usialakich zwiaroū: ptušak, hadaū, a nať i kaziulak. Zlažyli jany radu wialikuju, ab žyći-byćci swaim hawaryli; staršyja małodšych nawučali: jak palawać, jak hniozdy, dy jamy rabić, jak sabie radu dawać u biadzie ūsialakaj.

Doūha tak jany hawaryli až padniałasia pamiržimi swarka. Nijak nie mahli zhadzicca, čyja kroū naj-smačniejšaja. Toj kaža adno, toj druhoje; toj tak, a toj hetak, dy nijak da zhody dajsci nia mohuć.

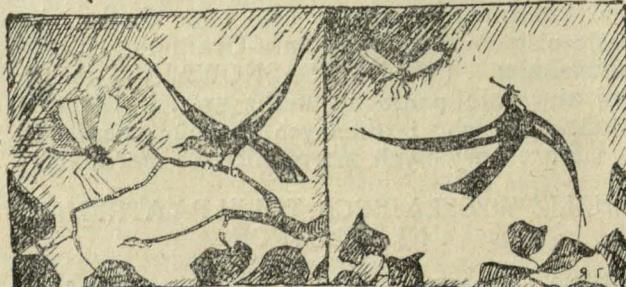
„Sss... Ssss... — akazaūsia z pad kusta wuž, (jon najchitrejšy byū) — što tut spračaccia; pašlem kamara, jon maleńki, žwawieńki, borzda sprawicca, usiudy palotaje, usialakaj krywi paprabuje, a tady nam skaža, čyja najsmačniejšaja“.

Zhadziłasia hramada i kamara pasłała, a kab pierakanacca, kudy jon palacić, wysłali za im łastaūku.

Palacieła łastaūka, dy zaraz spatykaje wiartajuča hasia kamara. — „Bratok — kaža — jakaja-ž naj-smačniejšaja kroū na świecie?“

— „Čaławiečaja“ — adkazwaje kamara.

— „Daj-ža mnie sprabawać“.

Kamar wysunuū jazyk, a łastaūka jak bač, adrazu wyrwała jaho swaim diaubkom.

Wiarnuūsia kamar da hramady, ale-ž biaz jazyka, hawaryć nia moža.

Jakaja-ž najlepšaja kroū? — pytajecca wuž. A kamar: bzz... bzzz... dy bolej ničoha.

Zazławauū wuž: — „Skažaš ty mnie, ci nie?“

„Bzz... bzz...“ — kaža kamar i pakazuje, što jon biaz jazyka.

„Chto tabie zrabiū hetak?“ — pytajecca wuž. — Kamar pakazaū na łastaūku. Tady wuž kinuūsia da

łastaūki i chacieū jaje žjeści. Ale-ž uchapiū za chwościk i ptuška wyrwałasia pakinuūšy ū zubach u wuža kolki piorkaū.

Ad taje pary łastaūki majuć wiławatyja chwościki.

KRUCIHAŁOŪKA.

1						A.
	2					B.
		3				C.
			4			D.
				5		E.
					6	F.

1) U šaści radkach, aznačanych litarami A, B, C, D, E, F napisać pa adnym šaściučnym słowie.

2) Z litaraū, stajačych u kratkach aznačanych cyframi 1, 2, 3, 4, 5, 6 złożycza nazou ptuški.

Słowy zlažyć z nastupnych składaū: Ma-zy-na-al-ro-sy-ba-mu-ry-tu-sa-man-wa-ka-dur-la-wa.

Značeńie słoū: 1) Inakš harodnina. 2) inakš maci. 3) Atrutaje ziołka. 4) Ptuska. 5) Drewa. 6) Toj, chto hraje.

ZAHADKI.

1) Lacić ptuška: dziubok doūhi, hołas tonki, chto jaje zabje, toj čaławiečuju kroū pralje.

2) Nia kust, a z listočkami, nie saročka, a zšyta, nie čaławiek, a raskazuje.

3) Adzin lje, druhi pje, a treći raście.